

KURTULUŞ SAVAŞIMIZIN ŞANLI ŞEHİTLERİNDEN

NÂZİM BEY

Halit ERKİLETLİOĞLU

Nazım Bey 1887 yılında Kayseri'nin Güllükbaşı mahallesinde doğmuştur. 1910 yılında Yemende İmam Yahya isyanını bastırmaya giden İzzet Paşa'nın birliklerine dâhildi. Balkan Savaşında Şark ordusunda vazife gördü. Galiçya cephesinde 19 uncu tümenin kurmay başkanlığını yaptı. Bakû'ye giren Nuri Paşa kuvvetlerinin kurmay başkanıydı. Kafkas cephesinden İstanbul'a geldi. 1919'da merkezi Konya'da bulunan 12 nci kolorduya mensup Beyşehir süvari alay komutan vekilliğini yapmak suretiyle millî kuvvetlere iltihak etti.

Ancak on yılda beş cephede savaş yapan bu cesur Türk evladı çok zayıf düşmüş ve ölümünden bir buçuk ay önce haziran başında Konya askerî hastanesine istirahat etmeye mecbur kalmıştı. Meram'daki hastane günleri onu adeta kahrediyor ve Türk evlâtları cephede savaşırken kendisinin hastanede rahat yatamayacağını düşünüyor, çok üzülyordu. Ateşi yükseldiği zaman dahi: "Silah başına!" diye sayıklayarak çok sevdiği Mehmetçiklerine emirler veriyordu.

Sağlığı biraz düzelince yine mukaddes bildiği vazifesine döndü. Saltanat taraftarı olan Konya valisini vazifesinden kovdu. Bolu isyanını bastırdıktan sonra 4.ncü tümeniyle tekrar gerçek görevi olduğuna inandığı İnönü savaşlarına yetişti.

Kütahya – Nasuhçal – Eskişehir savaşlarındayız. 13 Temmuz 1921 günü Yunan ordusu bütün kuvvetleriyle cephelerimize saldırmıştı. Hedefi Sakarya vadilerine düşmek, dolayısıyla Ankara'ya varabilmektir. Bu, son müdafaa savaşında Batı Cephesi Komutanlığı Sakarya'ya çekilen kuvvetlerimizin geri emniyetini sağlayabilmek için Nazım Bey'in kahraman dördüncü tümenini artçı olarak bırakmıştı.

Sakarya zafer âbidesinin temel harcı, Nazım Bey ve yiğit askerlerinin kanı ile yuğrulacaktı. Kader böyle tecelli ediyordu. Nitekim bunu idrak eden Nazım Bey yaralandığını dahi kimselere göstermemişti.

14 Temmuz günü Nasuhçal tepelerindeyiz. Askerlerimiz kahramanca vuruşarak şehitlik şerbetini içiyor, fakat bir metre dahi yerinden oynamıyor. Nazım Bey canlı bir kahramanlık sembolü olarak askerleriyle düşmana karşı durmaktadır. Alay ve tabur komutanları da şehit olunca, komuta mevkiine Nazım Bey geçer. Ateş altında kendisi gibi yiğit yaveri Çankırlı İhsan Bey, Nazım Bey'in miralaylığa terfiini müjdelediği zaman dahi: "İhsan!.. Çok teşekkür ederim. Bu rütbenin hakkını vermek lazımdır" demek suretiyle rütbenin nasıl kazanılacağını Türk evlatlarına bir daha hatırlatmış olmaktadır.

Düşman sayı ve silah olarak üç misli kuvvetlidir; Çögürler – Döğer hattına doğru ilerlemektedir. Nazım Bey, Nasuhçal dolaylarında yumru tepenin Yörük mezarı semtindedir. Bu kahraman askerbirliğinin başında ve at üzerinde keşif yapmaktadır.

©Tüm hakları saklıdır. Yazılı izin alınmadan basılamaz, çoğaltılamaz, kopyalanamaz, dağıtılamaz. Sadece kaynak göstermek kaydı ile atıfta bulunulabilir.

Gün 15 Temmuz. Düşman tarafından gelen bir kör kurşun sırtından iki kürek kemiğinin arasına girmiştir. Yarasını kimselere duyurmak istemez, fakat daha sonra gelen seri kurşunlar onu attan yere düşürür. (15 Temmuz 1921)

Ancak Bolu'dan beri yanında bulundurduğu Bor'un Balcı köyünden 1896 doğumlu Eyüp Çavuşun yüzüne bakarak: "Sen mi geldin Eyüp Çavuş; ben vuruldum.." diye ağzından son sözleri fısıltı halinde dökülür. Çavuş kahraman şehidi sırtına alır, üç saat sırt ve sedyede taşıdıktan sonra Çöğürler istasyonuna getirip askerî trene koyabilirler. Ankara'ya ulaştırılarak şehitliğe gömülür.

O üç kurşunla kahramanca, Türklere yakışan bir şekilde, at üzerinde 34 yaşında olduğu halde şehitlik mertebesine ermiştir.

Şehit Nazım İlköğretim Okulu

1936 yılında TCDD yolları işletmesi tarafından lojman olarak yaptırılan bina yine aynı kuruluşun çalışanlarının destek ve yardımları ile ekler yapılarak genişletilmiş ve 1952 tarihinde 5 sınıflı bir okul olarak eğitime kazandırılmıştır.

©Tüm hakları saklıdır. Yazılı izin alınmadan basılamaz, çoğaltılamaz, kopyalanamaz, dağıtılamaz. Sadece kaynak göstermek kaydı ile atıfta bulunulabilir.